

Savaitinė Politinių Įvykių Apžvalga

Prez. Eisenhower jau Baltuosiuose Rūmuose.

Sausio mėn. 20 d. naujai išrinktas prezidentas Eisenhower perėmė iš prez. Trumano krašto valdymą. Vašingtone 20 sausio, kaip pa rastai tokiomis progomis, buvo didelė šventė. Tą dieną krašto sostinė iš įvairių Amerikos kampanijų suvažiavo apie pusę milijono žmonių. Iškilmes per radio ir televiziją sekė visas kraštas. Amerikoje yra 21 milijonas televizijos aparatų. Televizijos stotys taip susiorganizavusios, kad svarbesnius įvykius gali perduoti į tolimiausios krašto vietas. To dėl ir naujo prezidento įžengimą į prezidento sostą galėjo matyti labai didelis nuošimtis krašto gyventojų.

Prez. Eisenhowerį į Baltuosius Rūmus lydėjo Vašingtone gatvėmis prez. Trumanas, kurio kadencija baigėsi sausio 20 d. 12 val. Gatvėse minios abiems prezidentams kėlė didžiausias ovacijas.

Prez. Eisenhowerio pasakytą kalbą perimant prezidento pareigas padarė gilaus įspū-

džio tiek amerikoms, tiek užsieniečiams. Tai nebuvo pigi, demagoginė, partijos žmogaus kalba, bet rimta didelio politiko kalba, nuo kurio veiksnių šiandien ir ateityje priklausys ne tik Amerikos, bet ir laisvojo pasaulio likimas. Amerika gins laisvę ir demokratiją, tikrasias vertybes. Ir šiam tikslui stengsis sumobilizuoti visas galimas jėgas. Užsienio politikoj nedavė pirmenybės nei Azijos, nei Europos reikalams. Į kur daugiau dėmesio reiks kreipti ir stiprinti frontus, parodys pats gyvenimas.

Iš naujojo prezidento ypač daug ko laukia pavergtieji kraštai. Jie laukia tos dienos, kada Amerika visu savo pajėgumu sutruškins Kremliaus despotų nuleista geležinę uždarą ir vėl galės laisvės oru atsikvėpti. Prez. Eisenhower tenka valdyti pačiu kritiškiausiu, lemiamuoju momentu, kuris uždėda ir didelės atsakomybės pareigas.

Foster Dulles apie santykius su P. Amerika.

Amerikos senato užsienio reikalams komisija paskelbė dabartinio Amerikos užsienio reikalų ministerio (sekretoriaus) nusistatymą bei pažiūras apie santykius su P. Amerikos valstybėmis, nesantys su Š. Amerika yra pavojuje. Nežiūrint svarbių reikalų Europoje ir Azijoje yra labai svarbu stiprinti draugiškumo ryšius su centraline ir P. Amerika.

Anot Dulles visuose lotynų Amerikos kraštuose yra stiprus ir gerai organizuotas komunistų judėjimas. Argentinoje reiškiasi fašistinis sąjūdis, kuri turi tendencijos išsiplėsti į kitus kraštus. Valstybės sekretorius yra įsitikinęs, kad P. Amerikoje komunistai ir fašistai veikia išvien kas liečia nukreiptą propagandą prieš Ameriką. Ir čia jie turi pasiūlyti sekimo. Dulles manymu Amerika nesiima reikiamų priemonių draugiškiems santykiams palaikyti. Pataria iširti esamus sunkumus, kad vėliau nebūtų per vėlu. Atrodo, kad lotynų Amerikos padėtis yra panaši į Kinijos padėtį 1930 metais. Buvo pradėta propaganda prieš Angliją ir Ameriką. Į tai nebuvo atkreipta reika-

lingo dėmesio. Ir 1949 m. Kinija krito į komunistų rankas. Gali atsitikti kad vieną rytą atsikėlę skaitysime laikraščiuose, kad P. Amerikoje įvyko tai, kas Kinijoje 1949 m. Dabar yra laikas užkirsti komunistinei propagandai kelią.

Sovietų Rusijos Spaudą praneša, kad vyriausiasis «Prezidiumas» suteikė Lenino ordoną gydytojui Lidijai Tamašuk, kad padėjo demaskuoti gydytojus, kurie kėsinosi prieš sovietų politikų gyvybę. Čia turima dėmesyje žydai gydytojai.

Amerikos žydų organizacijos atstovai prašė audiencijos pas Rusijos ambasadorių Zarubin, kad galėtų įteikti protestą dėl žydų persekiojimo Rusijoje. Ambasadorius atsisakė priimti žydų delegaciją.

Maskva

prez. Eisenhowerio užėmimą pareigų atžymėjo vos su keliasdešimties žodžių visuriniuose laikraščiuose puslapiuose.

Sausio mėn. 21 d. švenčiant Lenino 29 mirties metines, Mikailov rado progą visą sa-

vo sulžį išlieti prieš Ameriką. Amerika anot jo planingai griauja tautų laisvę.

Antra, žydai yra savo tradicijų palaikytojai. Žyda labai sunku atitraukti nuo jo tikybos bei papročių. Jų organizacijos, pavyzdž. sionistų, yra pagrįstos religija, tikėjimu į Dievą, kas beabejo yra nesu-

— Bulgarijos sostinė Sofijoje mirties bausme nuteistas Todor Stojanof, kuris buvęs, «spionažo organizacijos» vadu.

— Rusijoje, sulig pačių komunistų pranešimu, partija turi 7 milijonus narių. Turint dėmesį, kad Rusija skaito apie 200 milijonus gyventojų, tai kraštą žiauriausiomis diktaūros priemonėmis valdo mažuma. Šitokia demokratija galima tik pas sovietus.

— Eleonor Roosvelt jau galutinai pasitraukė iš ONN. Ant komunistų malūno ji irgi ne mažai yra vandens supylusi.

SÃO PAULO MIESTUI 399 METAI.

Ši sekmadienį, sausio mėn. 25 d. sueina 399 metai nuo São Paulo įsteigimo. Jau metai laiko beliko ligi 400 metų jubilėjaus, kuris bus paminėtas su didžiausiomis iškilėmis. Ateinančiais metais São Paulo susilauks daug turistų užsieniečių. Ta proga bus daug tarptautinių mokslo organizacijų kongresų. Iškilmių centras bus Ibiuera parkas, kur yra statomi didžiuliai parodoms pastatai, teatras ir kt.

Brazilijoje

— Sausio mėn. 20 d. Santos mieste gaisre žuvo keturi mažamečiai vaikai, kurie motinai išvykus su reikalais miestan buvo palikti užraktyti kambarielyje - mediniame barake. Netikėtai kilęs gaisras su naikino kartu su baraku ir ke turį mažamečių gyvybes.

— Sausio mėn. 22 d. São Paulo prasidėjo Brazilijos skautų kongresas, kuriame svarstomos priemonės skautų sąjūdžiui išplėsti. suvažiavimas pradėtas katedroje pamaldomis, kurias atlaikė São Paulo kardinolas. Posėdžiai vyksta komisijose ir plenumo. Taip pat suruošta visa eilė ekskursijų į São Paulo apylinkes bei Santos.

KOMUNIZMAS MINAS GERAIS ESTADĖ.

Jau bus metai laiko kai spaudoje pasitaiko žinių apie komunistų ginkluotus būrius Minas Gerais estade. Paskutiniu metu vėl pranešama, kad ginkluoti banditų būriai užpuolė fazendas bei miestelius esančius toli krašto viduryje. Ypatingai šitie užpuolimai kartojasi Rio Doce slėnyje apylinkėse. Gyventojai kreipėsi į vyriausybę sustiprinti saugumą. Tie būriai ginkluotų vyrų yra sudaryti iš suaugusių lauko darbininkų. Agitacijos darba atlieka ir aprūpina ginklais komunistai.

— Brazilija praėjusiais metais užsienio išvežė milijoną maišų ryžių. Dabargi rinkoje yra trūkumas ryžių. Šiam trūkumui pašalinti yra užpirka ryžių iš Ispanijos, kurie dar ši mėnesį bus pristatyti Brazilijon.

Gen. Dwight D. Eisenhower, trisdešimt ketvirtas Amerikos prezidentas.

Dabar žydams eilė

Kas būtų galėjęs tikėti, kad kaip spauda praneša, kad Rusijoje ir jos okupuotuose kraštuose yra 600 tūkstančių areštuotų žydų. Nepaslapūs yra, kad didžiausi komunistų rėmėjai visuose kraštuose buvo žydai. Net ir Lietuvoje, turtinų žydų namuose būdavo daromi slapti komunistų partijos susirinkimai. Rusijos okupuotuose kraštuose atsakomais gaisrais pareigūnais net nebuvo skiriami vietos uolūs komunistai, bet žydai ir t.t. O dabar užsienio spauda ir radio spauda praneša apie persekiojimus ir masinius žydų areštus Rusijoje ir jos okupuotuose kraštuose. Neseniai sušaudyti Čekoslovakijoje Salnsky ir Clemente yra žydai. Ruminijoje buvusi užsienio reikalų ministrė Ana Pauker, dabar areštuota, yra žydė.

Kodel Rusijoje persekiojami žydai? Komunistų spauda sako, kad žydai yra amerikonių ir anglų agentai, dirbą špionažo darbu, reaktionieriai ir kaip toki turi būti sunaikinti. Bet šis kaltinimas yra labai bendro pobūdžio ir dar konkrečios kaltės nenustato. Šitaip buvo ir yra kaltinami visi suimtieji, kuriuos komunistai nori sulikviduoti. Antisemitizmo priežastys yra visai kitos. Visų pirma rusų tauta buvo ir yra antisemitinė. Nepalankus žydams nusistatymas buvo visą laiką, kuris paskutiniais metais ypač sustiprėjo.

derinama su bedievišku komunistų nizmu. Trečia, žydų valstybė nėra komunistinė. Ir ši ji taip ilgai laukta ir svajota valstybė kelia visuose kraštuose esančiuose žyduose patriotizmą, ko Kremlius nepakenčia. O tą visa dar labiau supainioja geri Izraelio valstybės santykiai su Amerika bei Anglija. Komunistai aiškiai mato, kad žydų jie neperdirbs. O tokiu atveju, kaip pas komunistus yra priimta, belieka juos, priimtus nebūtus kaltinimus, su likviduoti. Ta žydų likvidacija ir prasidėjo.

Laisvame pasauly esantieji žydai reaguoja per spaudą, radio. Komunizmas ir Maskva įsigijo vieną galingą, įtakingą, turtingą priešininą žydus.

— Lenkijoje katalikų persekiojimai nesibaigia. Krokuvėje šiomis dienomis prasidėjo teismas keturių kunigų ir trijų civilių. Jie kaltinami yra už špionažą vienai svetimai valstybei. Jų tarpe yra ir Krokuvos vyskupijos kancleris.

— Argentinos prezidentas Peron yra pasiryžęs «užsaldyti» kainas už maisto produktus, kurios paskutiniu metu smarkiai kyla.

— Vokietijos ministras pirmininkas Adenauer kovos ar gegužės mėn. lankysis Vašingtone.

— Rytų Vokietijoje suimtas užsienio reikalų ministris Georg Dertinger.

Reikalingas advokatas byloms vesti?

Nieko nelaukdamas kreipkis į

Advokata Decio Farias

Raštinė: R. Santa Teresa, 28, 6-to and. salas 604 ir 605.

(kampas Praça da Sé) Fone: 35-8240 ir 32-0064

RAUDONOJI ARMIIJA.

(2) Vertinant raudonosios armijos kadru laikymąsi sovietinės vadovybės atžvilgiu, reikia skirti įvairias karių ir karininkų kategorijas. Aktyvieji kariai ir karininkai, kurie dalyvavo pereitame kare, Kremliavo atžvilgiu yra gerokai negatyviai nusiteikę. Jie išskentė visas karo negeroves. Partija ir vyriausybė buvo jiems žadėjusios, kad jie už tėvynės išgelbėjimą susilauksią geresnio gyvenimo, ateitis buvo vaizduojama stačiai rožėmis nuklota. Tačiau kaip karčiai jie liko apvilti po karo. Vyriausybė karo invalidų likimu nesirūpino ir padarė juos elgetas.

Tie aktyvieji karininkai, kuriems kare jau neteko dalyvauti, Sovietų vadovybės atžvilgiu yra gera dalimi neutraliai nusiteikę. Propagandos veikiami, jie gal ir tiki, kad «sunaikinus imperialistinius priešus», gyvenimas kiek pagerės. Tikrojo karo ir Kremliavo klastingumo jie dar nepažįsta. Šita karininkų kategorija raudonojoje armijoje, imant jų skaičių, yra pati gausiausia. Bet jų gyvenimo patirtis plečiasi, ir kaip tik į šiuos kuopų ir batalionų vadus turėtų būti nukreipta psichologinė Vakarų ofenzyva.

Trečiąją kategoriją sudaro Suvorovo karo mokyklos auklėtiniai. Jie išauklėti visiškai uždaroje atmosferoje ir sovietinę propagandą laiko grynų pinigų. Tačiau, išėję iš karo mokyklos ir susidūrę su tikrove, jie netenka savo idealų, ir jų neigiama reakcija yra juo ryškesnė. Tasai nepasitenkinimas tad lieka nukreiptas tiek prieš sovietinę bendruomenę, tiek prieš partiją ir vyriausybę. Nors toji kategorija skaičiumi nėra didelė, vis dėlto auga su kiekvienais metais.

Savaime aišku, kiekvienoje kategorijoje yra daugiau ar mažiau ir tikrų stalininių fanatikų. Ypatinę grupę sudaro politiniai karininkai, partijos ir komjaunimo pareigūnai. Tie politiniai pareigūnai gy-

vena labai didelį «priešo» propagandos baimę. Jų argumentai yra labai silpni ir neranda platesnio atgarsio karių masėse. Šioji kategorija Vakarų propagandai, žinoma, mažiau prieinama. Jau vien baimė, kad jiems po eventuales perversmo liaudis atkeršytų, skatina juos būti fanatikus.

Slaptosios «SMERŠ» tarybos nariai savo darbe susiduria tik su politiniais karininkais. Nuo visų kitų karininkų ir karių jie laikosi visai izoliuotai. Jie yra už savęs sugriovę jau visus tiltus, ir jiems jau nėra kelio atgal. Jų likimas visiškai susietas su sovietinio režimo likimu. Tai kategorijai priklausau ir karinių tribunolų teisėjai, tų tribunolų tardytojai ir prokurorai.

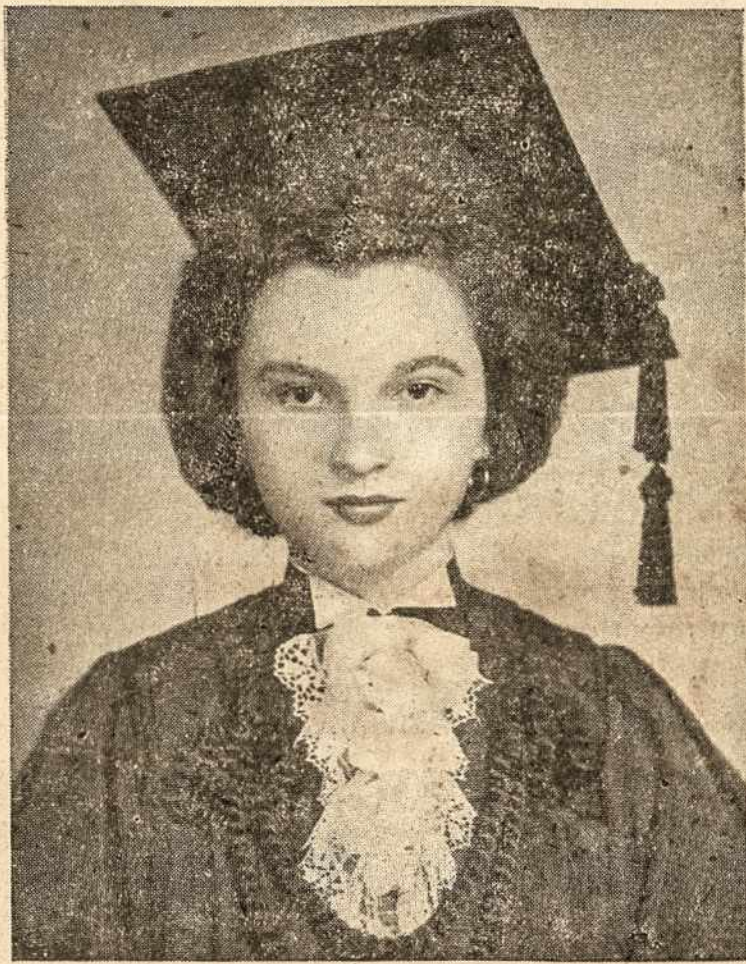
Likusią karininkų grupę sudaro administraciniai ir sanitarijos karininkai, inžinieriai, technikai ir kt. Jie, apskritai ėmus, sovietiniam režimui lojalūs, nes turi daugiausia pri-

Aldona Nadolskytė sėkmingai baigusi gruodžio mėn. Escola Normal. Mokytoja Aldona yra uoli L. K. Bendruomenės choristė

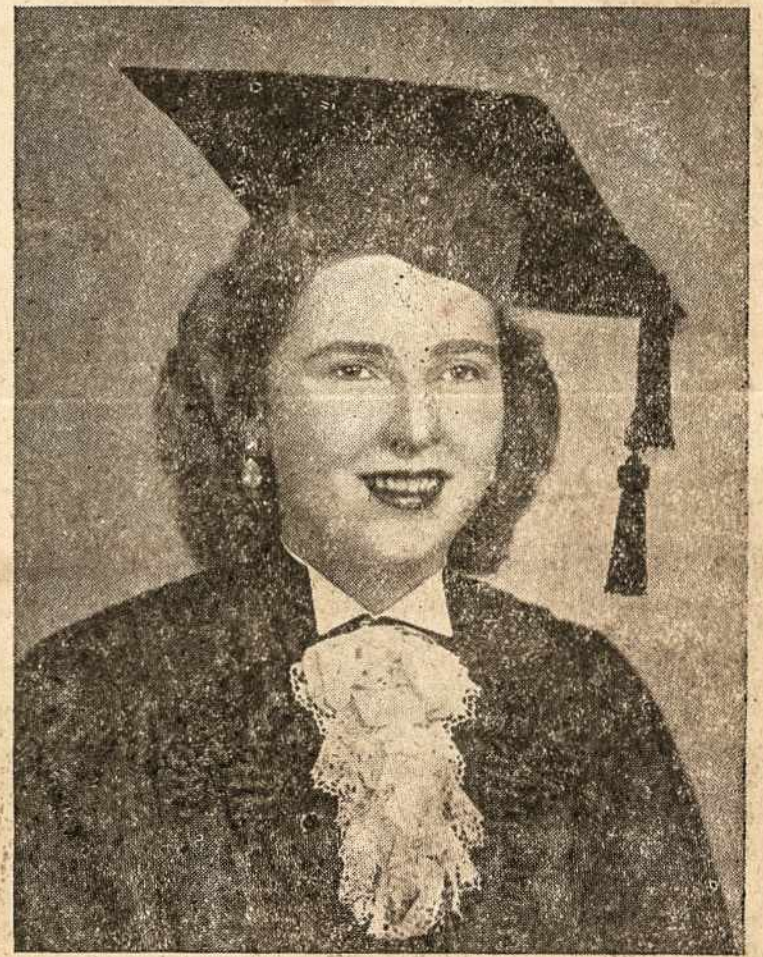
Lietuvių Brazilijoje kultūrinės pajėgos metai iš metų didėja. Keliasdešimts jaunuolių lanko gimnazijas, koledžius, vienas kitas universitetą, štai trys Brazilijoje gimusios ir augusios lietuvaitės gavo mokytojų diplomus.

(Pabaiga 3 pusl.)

← Jenė Jurėikonytė praėjusių m. gruodžio m. baigė Escola Normal — mokytojų seminariją.

Eugenė Grigulytė praėjusių m. gruodžio mėn. baigusi Escola Normal. Mokytoja Eugenė kurį laiką buvo L. K. Bendruomenės choro choristė.

AUDRA.

Stepas Zobarskas.

Kregždės apie vidurdienį išlindo iš lizdų ir pradėjo skraidyti visai arti žemės, o sparnais užkliudydamos žolių viršūnes. O buvo tokia giedra, kad net senelis nusistebėjo:

— Kam reikia dabar lietaus. Tokios gražios dienos ir taip gera žolelėm džiūti.

Netrukus saulė dar karščiau užkepino. Gyvuliai sulindo į ežerą, avelės susimetė karklų paunksmėje. Albinas aukštelininkas gulėjo žolėje. Pro pirštą pridengtas akis slinko debesėliai. Mėlynas dangus gilus gilus, ir jo gilumą tiesiai, kaip šovinys, kilo vieversiuokas. Jis triliavo.

— Vieversys skrenda pasižiūrėtu, ar dar neateina debesys, — paaiškino senelis.

Ilgai senelis ir Albinas gulėjo aukštelininkai ir nepalėdo iš akių giesmininko. Tri liliavimas silpnėjo, galiausiai jo visiškai nebebuvo galima girdėti. Staiga užplaukė palšas debesiuokas, ir vieversys dingo jo gelmėse.

— Kur dabar nuskris vieversiuokas? — paklausė Albinas.

— Į dangų, atsakė senelis. — Kur gi daugiau gali skristi. Dievas mėgsta tokių gies-

mininkų, kaip jis, pasiklausyti.

Kai nuo žemės įskaudo nuogara, abudu atsistojo. Albinas ėmė lakstyti po pievą, šokinėti po žydinčias žoles. O senelis žiūrėjo į anapus ežero, tai į gyvulius, kurie atkakliai gyvensi nuo vabzdžių.

Pievoje dūzgė bitės. Laičiojo nuo vieno žiedo ant kito, siurbė medų ir sunkiai vilko į avilius. Bet kai kažkur toli sudundėjo griaustinis, jos pradėjo skirstytis iš lankos.

— Mūsų ligonių maitintojos ir pažnyčios žvakių dirbėjos skrenda namo, — pastebėjo senelis. Bėk, vaikuti, atnešk sėmėgą. Greit užeis lietus. Sušlapsime, kaip antys.

Albinas pasišokinėdamas nubėgo namo ir atnešė sėmėgą.

Bet debesys nebuvo greitas. Kaip silbinas slinko aukštyn, kurčiai dundėdamas ir blyksėdamas. Kai jis vis daugiau ir daugiau apėmė dangaus, pakilo vėjas. Susiūbavo ramiai tylėjusi giria ir, tolydžio vis smarkėdama, ėmė užti. Galiausiai pradėjo vilniuoti pievos žolynai. Kmynai ir pienės gūžčiojo, kaip išgąsdintos avelės. Iš kažkur vėjas atrito šiaudų

kuokštą. Kregždės dar labiau pasiuto lakstyti pažemiu. Net ir tada, kai visi kiti paukščiai pasislėpė medžių tankumynėje, jos dar kelis kartus prašvilpė pro Albinos ausį.

— Du-du-du-du — garsėjo griaustinis. Žaibas protarpiais taip švysteli, kad net akys apraibsta.

Nėrimo galvijai. Susimetė kruvon avelės. Teliukai pribėgo prie karvių ir glausdamies laizė jų kaklus. Senelis apsivilko sėmėga, pliaukšėdamas botagu, ginė juos užuo vejon. Prie užuo vejos, paežerėje, buvo medinė pirtis. Jos prieangy, visada slėpėsi nuo lietaus piemenys ar staiga užklupti keleiviai.

— Tu bėk namo kol nelyja, tarė senelis Albinui. — O aš čia palauksiu.

— Ne, ir aš būsiu su tavim, — spyrėsi berniokas. — Ka gi aš veiksiu namie?

Senelis pamojo ranka: — Jei taip nori, būk.

Netrukus pasislėpė ir kregždės. Viena buvo susisukusi lizdą pirties pastogėje, ir Albinas matė jos kyšančių uodegą. Kregždė čirškėjo su kregždžiukais, spurdėjo, purtė sparnus.

Staiga susikryžiuo žaibas. Griaustinis taip trinktelėjo, kad net pirtelės sienos sudrebėjo.

Albinas pabalo. Užsidengė rankom ir akis, kad nematytų dažnai blyksinčio žaibo, prisi glaudė prie senelio.

— Nejai namo, varliamušy, — pusiau juokais ėmė bartis senelis. — O dabar bijai.

Berniokas tylėjo. Prisi glaudė prie sienos ir klausėsi, kaip užia debesys. Dar kartą trinktelėjo griaustinis ir pradėjo lyti. Sunkūs lašai krito į žemę, į sienas į stogą. Subalzdėjo langų stiklai. Pradėjo švilpti vėjas. Krūmokšnių užimas maišėsi su vėjo staigimu ir ežero vilnių pūškavimu. Jos puolė krantą, putodamos ir toli tiksdamos. Niekada ežero vanduo neatrodė taip klaidinai juodas, kaip dabar. Kai sušviečia debesyse ugnis, ežeras su tarškia, nelyginant akmeniniu grindiniu smarkiai vežami raitai.

Senelis nusiėmė kepurę ir persižegnojo Albinas taip pat. Jis krūpčiojo po kiekvieno švystelėjimo. Iškniaubęs apy kaktėn, glaudėsi po senelio sėmėgos skvernu ir visas virpėjo. Kaktą ir nugarą išpylė prakaitas.

— Seneli, aš bijau. — šnabzdėjo jis. — Kad tik ne trenktų.

Jis prisiminė pernai metų gaisrą sodžiuje. Naujausia ūkininko sodyba supleskėjo. Tren-

vilegiju, o iš jų reikalaujama mažiausia aukų.

Gi raudonosios armijos masę sudaro eiliniai ir puskarininkiai, kurių išitikinimuose ir nuotaikose atsispindi vidutinio Sovietų Sąjungos piliečio išitikinimai ir nuotaikos. Didelė dalis tų vidutinių piliečių yra sovietiniu režimu nepatenkinti, tokia pat didelė dalis karių ir puskarininkų yra neigiamai nusiteikę prieš Sovietų vadus. Armijos nuotaikos persiduoda į gyventojus ir atvirkščiai. Atostogoms parvykę kariai tėviškėje savo pasakojimais užpila vis daugiau alyvos į gyventojų nepasitenkinimo ugnį. Daugelis karių į savo politinį apmokymą žiūri kaip į tuščius plepalus. Tik griežti įsakymai verčia juos dalyvauti tose politinėse pamokose.

Santykiuose tarp karių ir karininkų Sovietų armijoje veikia labai griežta išorinė drausmė, bet vidinė — labai silpna. Jos dirbtiniu kėlimu rūpinasi politiniai ir partiniai armijos pareigūnai. Čia neapsi-

P. Amerikos kraštuose.

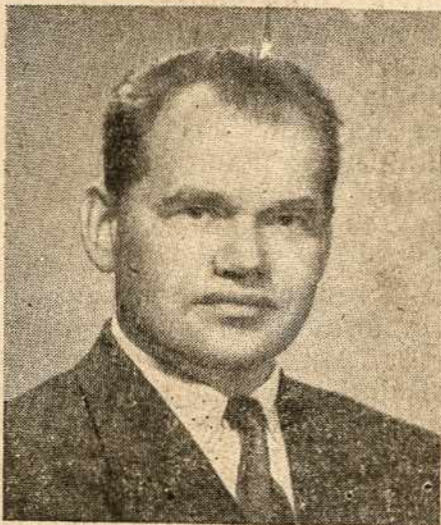
Rašo Ant. Paukštys

Šių metų pradžioje išvažiavęs iš Kolumbijos, spėjau aplankyti Limą, Buenos Aires, São Paulo. Vienam kitam Brazilijos lietuviui pageidaujant, čia pateikiu žiupsnelį savo išpūdžių.

Pora žodžių apie Kolumbiją ir jos žemėn atvykusius lietuvius.

Kolumbija žiemryčiuose ilga sienos juosta susisiekiama su Venezuela, šiaurėje su Karibų jūra, žiemvakariuose su Panama, vakaruose su Ramiuoju vandenynu, gi pietvakariuose - su Ekvadoru ir Peru, o pačiuose pietuose su Brazilija. Karibų jūroje Kolumbija turi trejetą stambesnių uostų: Santa Marta, mažesni, ir Bar

ranquilla bei Cartagena - didesnius uostus. Per Barranquilla įteka į Karibų jūrą didži-

Ant. Paukštys «M. L.» bendradarbis Kolumbijoje

(Pabaiga iš 2 pusl.)

einama be bausmių ir baimės sukėlimo. Dėl tos priežasties neigiamas karių nusiteikimas sovietiniam režimui persiduo da ir į jų santykius su karininkais. Santykiavimas tarp pačių karininkų labai nevienodas. Ligi majoro laipsnio karininkai labiau tarp savęs sutinka, juos suartina bendra atsakomybės ir darbo našta. Aukštesnių laipsnių karininkai, pradėdant pulkininkais, gerokai atsirišo nuo anos karininkų kategorijos, turi ir kitą gyvenimo lygį.

Plyšys tarp eilinių karių ir ypač politinių karininkų yra labai ryškus ir išsivysto į neapykantą sovietiniam režimui. Taigi, sovietinė armija nėra vienalytė, kaip kad sten giasi atvaizduoti sovietinė propaganda. Raudonoji armija yra, priešingai, tikras įvairių elementų mišinys, kuris nesugriūna tik dėl griežtos stalininės diktatūros, laikančios visą kraštą geležinėse replėse. Jei prasidėtų karas su Vakarais, klasinė diktatūros organizacija galėtų sugriūti, geležinės replės galėtų atsileisti ir armija, tasai įvairių elementų mišinys, galėtų subyrėti - bet su sąlyga, jei Vakarų valstybės Sovietų Sąjungos pavergtų tautų atžvilgiu ves tinkamą politiką. Moralinis raudonosios armijos silpnumas - tai svarbiausioji priežastis, dėl kurios Kremlius nesiryžta pradėti didesnio masto karinių žygių prieš demokratinį pasaulį.

ausia Kolumbijos krašto Magdalena upė. Prie Ramiojo vandenyno tūno Buenaventuros uostas, iš kurio būna artimiausias kelias patekti į krašto vidurį, į pačius svarbesnius centrus - Bogotą, Medellin, Cali. Kolumbijos gyventojų šiandien priskaitoma ligi vienuolikos milijonų. Jų sudėtis - mišinys seniausių gyventojų indėnų, vėlyvesnių ispanų ir atvežtinių negrų, o taip pat pačiais paskutiniais ais dešimtmečiais atimigravusių italu, vokiečių ir kitų europiečių. Prie Cali miesto yra nemaža japonų, kinų, šiuo metu virtusių turtingais dėl savo mokėjimo auginti ryžius, tabaką, pupeles. Bogotoje taip pat yra nemaža žydų, turkų, syriečių - arabų kolonijos, kuriu atstovai verčiasi prekyba ir šalia vietinių kavos plantatorių bei stambiųjų gyvulių augintojų užima pirmasias turtuolių eiles.

Vidutinis betgi patsai kolumbietis - kurių čia yra pati didžiausia dalis, yra nepasiturintis žmogus. Į šią kategoriją įeina laukų miestų darbininkai, taip pat gal dvišimtai ar trigubai daugiau uždirba smulkesnieji tarnautojai.

Prie tarnautojų kategorijos bene tiksliausia būtų skirti ir naujuosius lietuvių imigrantus, Kolumbijon atvykusius daugumoje po antrojo didžiojo karo. Taigi šiomis dienomis yra sukakę lygiai ketveri

metai, kai lietuvis tremtinys kovoja už savo rytojų Kolumbijos žemėje. Tiesa, yra keletas senesniųjų imigrantų, kaip p. Kaz. Jasėnas, p. St. Sirutis ir keturi Tėvai Saleziečiai ir p. Sirutis buvo lietuvių kolonijos, dabar jau išaugusios ligi 600 žmonių, įkūrėjai bei mecenatai. Dar ir dabar tremtiniai, bėdos atveju, kreipiasi į juos dėl vienokios ar kitokios savo gyvenimo problemos. Geriausiai iš lietuvių yra išikūrę techninių specialybių žmonės - inžinieriai, veterinariai, agronomai, dėl nuolat svyruojančio, ir dar nevisiškai pažinto tropinio klimato, daugumoje nėra pasiekę geresnių rezultatų, būdami daugiau atsarčioje studijų pozicijoje. Lietuvių, kurie pateko į ūkių administratorius ar į tarnautojus miestuose, vidutiniškas atlyginimas yra apie 300 - 400 kolumbinių pezu, maždaug prilygstančių 100 - 130 amerikoniškų dolerių.

Vargas lydi tuos lietuvius, kurie dėl nemokėjimo ispanų kalbos ar dėl neturėjimo tinkamesnio psirusimo negali patekti į tarnautojo kategorijos lygmenį. Tokiems prisieina dirbti fabrike ar ūkyje darbiuku, kuris čia labai menkai atlyginamas Kolumbijoje tegali išsilaikyti vos vienas šeimos asmuo. Gi jeigu prisieina išlaukti šeimą, tai europiečiui tiesiog neįmanoma vegetuoti. Šiuo atveju Argentinoje ir Brazilijoje darbininko gyvenimas labiau garantuotas ne tik geresniu užmokesniu, bet taip pat palankesniais įvairių socialinių draudimų nuostatais.

Panašias gyventojų klases, taip kaip Kolumbijoje, teko pastebėti ir pravažiuojant pro Ekvadoro bei Peru valstybes, kuriose lietuvių vos po vieną kitą besiranda.

Lima - Peru sostinė

Jau išgyveno keturis šimtmečius. Yra keliolika archainių pastatų dar nuo ispanų laikų. Arkivyskupo rūmai, pora bažnyčių dar ir šiandien stebina turistu akį savo puošnumu, vertingumu. Archeologinis Limos muzejus bene bus patsai įdomiausias visoje P. Amerikoje. Ten sudėti eksponatai parodo vietinių indėnų, vadinamųjų inkų, gyvenimą, siekiantį aštunto šimtmečio prieš Kristu. Atkastos iš to laiko mumijos buvo anais senais laikais laidojamos vyniojant į puikiausiai išaustas paklodes. Tai rodo aukštą inkų kultūrą.

Dabartiniai perujiečiai daro didelį progresą. Jų ištieti puikūs keliai, geležinkeliai išrangyti per Andų aukštumas. Jų originalūs sidabro išdirbiniai teikia užsieniečiui malonių išpūdžių bei ilgo prisiminimo.

Pragyvenimas Perū valstybėje taip pat nėra brangus. Pirmos klasės Limos viešbučiuose, su visu pensjonu, galima pagyventi su 9 doleriais, tuo tarpu kai kituose P. Amerikos kraštuose tenka mokėti ligi 12 ar net 15 dolerių į parą.

Iš Limos per dieną lėktuvu nuskrendama į Argentinos sostinę - Buenos Aires.

Šiuo metu minimas didmiesis turi apie 3 milijonus gyventojų, o vadinamas Gran Buenos Aires - miestas su savo provincija, jau pradeda skaičiuoti arti 6 milijonų. Daug gabių plunksnos darbuotojų yra plačiai aprašę apie Argentinos valstybę ir jos gyventojus taip pat lietuvių spaudoje. Aš noriu pasitenkinti keliomis trumpomis pastabomis.

Argentinetis man pasirodė daug labiau pasitikįs savim ir daugiau išdidus, negu bet kurios kitos P. Amerikos valstybės pilietis. Politika daro daug įtakos į jaunimo auklėjimą ir į to jaunimo lenkimą į tam tikros, sakyčiau, argentinios didybės jausmus. Na, bet argentinietis ir turi kuo didžiuotis. Jo krašto pragyvenimo lygis visoje P. Amerikoje yra pats geriausias. Argentina yra didelis mėsos ir javų aruodas. Jos maisto produktai yra labai aukštos kokybės. Teko daug kartų Buenos Aires valgyti įvairiuose restoranuose - užkandinėse. Žiūrėk, kad atvilks bifsteką dviejų gerų nykščių storumo, ar sumuštinį (sandvišči) su skanutėliu kumpiu ar vietiniu šūriu, tiesiog «kalną», - net akys raibsta. Paimsi gi labai pigią kainą. Teko ragauti ir vietinės pramonės gėrimų - šampano, vyno. Reikia pripažinti, kad kiek gal silpnėsi už prancūziškus ar itališkus, bet savo skoniu nieko nuo importuotųjų nesiskiria. Žodžiu argentinietis jau tiek yra progresavęs, kad gali ir be importo iš užsienių pakenčiamai verstis. O tuo keliu Argentina maždaug ir drožia.

Stebėjau ir lietuvių gyvenimą. Kiek daugiau teko pažinti vėliau atvykusių tremtinių būklę. Vienas antras jų, pradėjęs nuo darbininko fabrike,

jau yra pakopęs į valdininkus ir turi lengesnį darbą. Inžinieriai, net keli gydytojai, jau sugebėjo prasimušti, nors įvairios profesinės sąjungos daro užsieniečiams kliūčių. Vienas kitas tremtinys jau apsisitė per 45 savo buvimo metus Argentinoje ir po namelį, tuo tarpu kai sensnieji lietuvių imigrantai turi netik namus, bet ir fabrikus, dirbtuves, krautuves, valgyklas ir pan..

Kiek paaiškėjo ir tų dveju pos kategorijos lietuvių bendravimo problema. Ji man pasirodė labai bendra ir panaši tiek Argentinoje, tiek Brazilijoje, ir net, kiek skaitom bičiulių laiškus ar spaudą iš Amerikos, toje pačioje Amerikoje, ar Kanadoje. Man kyla noras - pajudinti opų mums visiems lietuviams suartėjimo reikalą, o taip pat išskelti lietuvių gelbėjimo problemą P. Amerikoje. Tuo nemanau atrasti jokios Amerikos ir nieku būdu nenorėčiau užgauti tų garbingų lietuvių darbotojų, kurie tą darbą gal po keliolika metų yra dirbę. Bero riu pareikšti kaiką iš apibendrintų savo sudarytų išpūdžių.

LIETUVIŠKOJI PROBLEMA. Imigracijoje susidūrė du lietuvių tipai. Senojo lietuvių atvykusio imigracinio kraštan prieš antrąjį didįjį karą, ir naujojo - bėdos imigrantų po paskutiniojo karo. Senasis lietuvis giminę paliko dar pačioje jos nepriklausomybės pradžioje, ir jam sunku suprasti, kad Lietuva paskutiniu metu savo gyvenimo metu galėjo padaryti milžinišką progresą, dėl kurio mes - bėdos imigrantai esame tiesiog išdidūs ir nervingi, išgirdę savo vyresniųjų brolių priekaištus, ar abejones dėl mūsų krašto praeities.

Kitas skiriantis dalykas yra politinės pažintros. Anuo metu savarankiškai imigravusį lietuvių į Argentiną, Braziliją, lygiai kaip į Š. Ameriką ar Kanadą, lengviau prisijungė į savo tarpą prokomunistinės organizacijos, ar paskiri jų skyriai. Nemaža lietuvių dalis nuo anų laikų, yra patekę raudonųjų įtakon, ar šlandiniams nėra taip lengva pakeisti savo ankstyvesnį nusistatymą, nes patys nėra praktiškai išgyvenę ir matę komunistų okupacijos Lietuvoje. Tremtiniai visam savo amžiui liko išgydyti nuo komunistinių ide

(Pabaiga 4 pusl.)

pradžia jo pradžia ir kur pabaiga.

— O jeigu mane... užmuštų, — pamastė jis. Dabar taip bijojo mirti. Nebuvo be nuodėmės, ir jeigu užmuštų turėtų pragaran eiti. Ū-ū-ū! kaip baus!

— Seneli, — sušnabždėjo bailiai. — Ar tu man dovano si?

— Ką?

Senelis žiūrėjo į virpanti berniukštį ir nieko nesuprato. Kaip sulyta, išgąsdinta katė, kiurksojo jis, o veidas atrodė labai nelaimingas.

— Dovanok, — vėl melika vo berniokas ir karštai įnyko bučiuoti ranką. Akys pasriuvo ašarom

— Ką aš tau turiu dovanoti?

— Seneli, — mikčiojo jis, — tą pypkę, atsimeni, aš įmečiau tvenkinin. Tu dvi dienas jieškojai ir neradai. Išbarei berną. Tada aš neprisipažinau. Melavau sakydamas, kad nieko nežinau.

— Na, ką ten. Kas kada buvo.

— Ir obulius iš po to pagal

viu...

— Ir samanom rūkiau...

— Daugiau neberūkyk.

Seklyčios langą iškūliau. Ir daug kartų mamytei ir tėveliui pamelavau. Jeigu... jeigu aš numerėčiau... pasakyk jiems, kad ateistų. Aš labai bijau pragaro.

— Ką tu čia dar murmi, — supyko senelis. — Ko tu mirsi? Ką tu išsigalvojai?

— Kad aš labai bijau seneli...

Griaustinis vėl trinktelejo. Senelis ir berniokas persižegnojo ir pradėjo melstis. Albinas dabar visus poterius ir priesakus atsiminė. Niekada nebuvo taip rimtas ir su tokiu atviru pamaldžiu veidu klūpojęs ir meldęsis

Pasimeldęs berniokas vėl nutvėrė senelio ranką.

— Ir žasinui koją...

— Tu?

— Aš.

— Nu, matai, koks nedoras vaikas, — pradėjo ramiau bal su prikaišioti senelis. — Pa darai ką bloga, neprisipažįsti.

Berniokas nutilo. Iš kelių sumikčiojimų ir ueaiškiai ta

riamų žodžių senelis suprato, kad jis gailisi.

— Kitą kartą taip nebedaryk, — užbaigė kalbą.

— Nebe...

Ilgai jie prakiurksojo šitame namelyje. Stogas virpėjo nuo audros. Bet ilgainiui ji tilo. Pamažėi blavėsi dangus. Pro plyšį į namelį prasiskverbė šviesos srovė. Lietus vis mažiau betakšnojo į sienas ir lėčiau bešniokštė medžiai.

Senelis pakilo ir atsargiai pravėrė duris. Debesys jau baigė nuslinkti Vakaruose dangus buvo skaidrus ir taip giedrai mėlynas, tarytum lietaus išplautas lino žiedas. Pakalnėn slinkdama saulė tvoskė ežeram vaikius spindulius.

Berniokas dar vis tebemurksojo užsimerkęs ir pirštais užsikimšęs ausis.

— Eikim laukan, — patraukė už rankos senelis.

Albinas nedrąsiai atsikėlė. Paskutiniai lietaus lašai užkrito ant nosies. Griaustinio dunėjimas tolinosi, ritosis debesim į rytus, toli už miško. Viršų ežero žvilgėjo platus vairytykštės lankas.

— Tai laumės juosta, — paaiškino senelis. — Iš marių vandenį geria debesiai. Aniuo lai gali ja ligi dangaus prilipti.

Netrukus išlindo sulyti galvijai. Išėjo saulėn ir smarkiai purtėsi. Avelės purtė sonus ir galvas, karvės laizė veršius. Jaunikliai ėriukai ir veršukai buvo sušalę ir drebėjo.

Audra su griaustinu perėjo be didelių pėdsakų. Tik javai buvo prie žemės priplakę ir pirties stogas pašiauštas, kaip kalakuto uodega.

Nuslinko debesys ir nuo Albinos širdies. Jis vėl laisvai išsitiesė, iškelė baltaplaukę galvą.

— Ū-ū-ū! — šuktelėjo pasišokėdamas iš džiaugsmo.

— Ū-ū-ū! — nuaidėjo skardas apimusiu ežeru.

Senelis pataisė sėrmėgos apyaklę, papurtė skvernus ir pasiėmė botagą. Saulė jau buvo arti laidos — reikėjo sulytus galvijus gerai priganyti.

— Tu dabar bėk mano, — tarė jis. — O aš dar paganysiu kiek ir parginsiu. Pasilsėk, rytoj ganyti nebeпадėsiu: vie

nam reikės pasivarinėti po ganyklas.

Albinas slidžiu taku kopė į kalną. Šalimais telkšojo lietaus valkos ir palengvėl kėlė galvas javai. Jis dabar nebebijojo debesio ir gailėjosi seneliui viską prisipažinęs. Stai ga sustojo kalnelio viršūnėje, netoli namų, ir šuktelėjo:

— Seneli!

— Ko?

— Tavo pypkę, senel, ne aš vienas įmečiau į tvenkinį. Ir žasinui koją ne aš vienas...

Ir pasileido bėgti, kelnes atsiraityęs, per tykstančias valkas.

TAUTIEČIAI

Norintieji, Santos kurorte praleisti trumpesnę ar ilgesnę laiką, prašome apsisitoti pas STEPONAČIUS. Čia galima pigesne kaina gauti kambarius ir pagal lietuvišką skonį pritaikytą maistą.

Adresas: Jose Menino, g-vė Godo Fredofraga, 173 nr. Bon des: 2, 3, 14, 22, 32.

Petronėlė Orintaitė

Gyva tu

Tu taip toli —
Mano šalie, man išrinktoji,
Tu — mano gražiausia!
Girdžiu, kančioj nūnai dejuoji...
Už ką tau ši taurė karčioji?
Už ką? už ką? aš veltui klausiu...

Tu taip toli,
O aš veržiuosi —
Veržiuos ir - žemėn puolu...
Rods viską, viską atiduosiu!
O kruvinos grandinės juosia —
Tu merdi jau vergystės guoly...

Bet ne!
Gyva tu ir — gyvensi
Mūs ilgesio gilybe...
Iškelsi vėl rankas į laisvę
Ir vėl žydėsi kaip kadaise
Šventų laukų gėsmės grožybėj!

(Paradžia 3 pusl.)

ju, taip kaip žydai šiomis savaitėmis.

Be tautinio susipratimo laipsnio ir politinių pažiūrų skirtingumo lietuvių imigrantų du tipus dar skiria pragyvenimo bei profesinės ambicijos. Senasis imigrantas pradžioje turėjo daug daugiau vargo negu tremtinys. Pirmasis P. Amerikoje turėjo išgyventi nedarbą ir ekonomines krizes, tik vėliau, antrojo didžiojo karo metu ėmė turtėti. Tremtinys gi, jau nekarta ir su teknine specialybe, su platesniu akiračiu, gautu per karo blaškymą po įvairias šalis, dažnai taip pat su didesniu išsilavinimu, atvyko kurtis ir kovoti jau su lengvesnėmis aplinkybėmis už savo rytojų.

Dar būtų galima suminėti ir kitų smulkių dalykų, kurie šaldo lietuvių imigrantų santykius. Bet bendram lietuvių bėgimui žibėjimo reikalui kiekvienas lietuvis turi užmiršti savo asmenines ambicijas, turta, išsilavinimą, buvusias politines pažiūras ir imti į savo tautietį žiūrėti kaip į brolių! Gili žaizda lietuvių aklė jime. Imigraciniai kraštai net prievartiniu būdu bruka savo mokyklą ir kalbą. Jau daug senųjų imigrantų vaikų švebeldžioja ispaniškai ar portugaliskai. Čia gimęs jaunimas savo auklėjimu ir naujojo krašto papročių persėmimu dažnai sunkiai gali suartėti su visai kito anklėjimo tremtiniais. Bet ir šiems dalykams yra vaistų, net gana kruvių. Antai vienoje senojo lietuvių imigranto šeimoje Argentinoje mačiau ant sienos kabantį bižūną.

— Ar jūs nenustosit bambėti kastyziškai (ispaniškai)! — sušukdavo šeimos galva, rodydamas bizūną savo keturiems mokyklinio amžiaus vaikams, kai tie, vos grįžę iš pamokų vidurinio namo kiemo aikštelėje. Ir geri vaikai po šitokio «priminimo» sutartinai imdavo kalbėti lietuviškai, man palikdami istorinį lietuvių gėdą. Ogi nuolatinės naujų imigrantų ir čia gimusių jaunimo vedybinės šventės, nežiūrint visų aukščiau suminėto skirtumų, ar tik nebus naujo aukuro ir naujos lietuvių bėgimo švystelėjimas?!

Lietuviškoji bendruomenė, parapija, spauda, organizacijos turi būgno dundėsiu ir nuolat būgninti, kad lietuviams esame mes gimę, lietuviams norime ir būti!

Tad suprastę pavojus, kuriuos vienu ar kitu būdu staiga lietuvių imigracinis kraštas, stokime visi kaip vienas į lietuvių šventosios ugnelės kurstytojų eiles. Jei tu per nesupratimą buvai patekęs į Lietuvos duobkasių, jų ir lietuvių slopintojų eiles, pamastyk broli lietuvi, kad jau yra atėjęs pats tikrasai momentas atsimesti nuo savo klaidos. Ir kartu su Palestinos žydu imti gvoltu šaukti už kankinamą tėvynainį.

— Neužmirš pavergtųjų. Usis žinių agentūros pranešimu, Eisenhoweris savo N. Metų kalboj atsakė ji pasveikinusiems iš už geležinės uždangos, kad pavergtieji kraštai nėra užmiršti. Daug iš tų kraštų jaunimo yra kovoje prieš nacių tiraniją pagrindiniuose sąjūdžiuose. «Kol tarp jaunųjų yra gyva laisvės dvasia, ateitis yra kupina vilčių». Naujųjų Metų linkėjimus jam perteikė delegacija iš 10 pavergtųjų tautų, vadovaujama vengrų parlamento nario Dr. P. Fabry. Delegacija buvo priimta Eisenhowerio būste, kur būsimajam prezidentui per būs. užs. reik. min. Dulles ėteikė balto popieriaus lakštą, simbolizuojantį sveikinimus ir jausmus milijonų žmonių už gelež. uždangos, kurių jie negali patys pareikšti nauja-

jam JAV prezidentui, sausio 20 d. perimančiam savo pareigas. Delegacijai buvo atstovaujami ir lietuviai.

JAV naujasis užs. reik. ministras J. F. Dulles jau Danvery per krikščionių bažnyčių atstovų suvažiavimą pasakyto kalboj pabrėžė, jog reikia tiesiog sukelti laisvės sąjūdį, į kurį įsijungtų ne tik vyriausybės, bet ir plačiausi os masės. Ateities likimo pagrindinis sprendimas glūdi pačiuose laisvuose žmonėse. Laisvieji žmonės sutriuškina tą galią, kuria remiasi despotai. Tiek jo pasakytose kitose kalbose, tiek Eisenhowerio atsakyme lenkų ir kt. egzil. veiksniams aiškiai matyt užtikrinimas, jog respublikonai savo pažadus stengsis ištesėti, nors tatai ir ne visuomet bus viešai demonstruojama.

— Vokietijos konclerui Adenaueriui jo 77 metų sukakties proga VLIKo pirmininkas M. Krupavičius ir Vykdomosios Tarybos pirmininkas K. Žalcauskas pasiuntė sveikinimo telegramą, linkėdami sėkmės atskirame darbe, taip pat pareikšdami įsitikinimą, kad kaip Vokietijai pavyks vėl susijungti, taip ir Lietuvai išmuš laisvės valanda.

— Naujųjų Metų proga Vykdomosios Tarybos pirmininkas K. Žalcauskas su Diplom. Šefu Lozoraičiu ir Lietuvos atstovais užsieny pasikeitė šventiniais linkėjimais. Buvo pareikštas noras ir viltis, jog bendradarbiavimas tarp VLIKo ir Lietuvos Diplomatinių Tarybos bus sklandus ir veiksmingas, kaip to reikalauja Lietuvos interesai.

Be to, VT pirmininkas, kaip Lietuvių išlaikyti Tarybos valdytojas, pasiuntė sveikinimus su šventiniais linkėjimais visoms PLB kraštų valdyboms ir LOKams.

— Dėl neteisėgų Višinskio tvirtinimų, esą, Pabaltijo tautos pačios įsijungusios į Sov. Sąjungą, Jungtinėms Tautoms iš Europos protestus pasiuntė VLIKas ir Latvijos Atnaujinimo Centrinis Komitetas Europoje. VLIKo protestą ir reikia lavimą vad. «Taikos kongresui Vienoje», kad padarytų intervenciją, jog Sovietai pasitrauktų iš okupuotos Lietuvos, atžymėjo užsienio spauda, pvz. šveicarų nepriklausomas dienraštis «Die Tat» Nr. 350/1952 (1952. XII. 24) įsidė-

Ona Sadauskaitė

Erelis

Kur mėlynas giedras dangus,
Ten juokėsi saulė meiliai,
Skrajojo Erelis puikus.
Jo glostė sparnus spinduliai.

Skrajojo valdovas didus.
Jam tolina buvo mirtis.
Ištisęs galingus sparnus,
Jis taręs per amžius skraidys.

Bet štai pasigirdo garsai
Aukštybėje melsvo dangaus.
Tai šūvis sugriaudė tenai,
Kurs puikų erelį apgaus.

Ereliui apsunko sparnai.
Lyg kraujas pasruvo širdies.
Jis, manęs skrajot amžinai,
Daugiau jau sparnų neištis.

Lenktynėse skristi su vėju
Sukliudė žmogus jam švinu.
Jam laisvės, erdvės pagailėjo
Dėl tų jo puikiųjų sparnų.

jo visą iš Informacijos Tarnybos gautąjį tuo reikalu pranešimo tekstą.

Lietuva, Latvija ir Estija buvo bolševikų pagrobto nepaisant sudarytų nepuolimo sutarčių, kurių prieduose buvo aiškiai nustatyta pati agresijos sąvoka. Per diskusijas Jungtinėse Tautose Lietuvos likimą priminė JAV atstovai Maktos ir senat. Green, D. Britanijos atstovas Fitzmaurice, Švedijos atstovas Petren, Olandijos atstovas Dr. Roling ir kt. Agresijos klausimą toli au studijuoja spec. komitetas. Lietuvos likimas buvo minimas ir kitose komisijose. Vargingą Lietuvos ūkinę padėtį iš ekonominės pusės nušvietė JAV atstovas I. Lubinas.

PARSIDUODA DVI KRAUTUVĖS arba maino ant vertingo daikto. Maisto krautuvė ir kita elektros, dažų ir kt. prekių. Geroje vietoje su gera fregezija. Teirautis Praça São José, 2, K. Matuzonis.

JAU LAIKAS ATNAUJINTI 1953 METAMS «Mūsų Lietuvos» prenumeratą. Laikraščio likimas yra skaitytojų rankose.

NAUJOS LIETUVIŠKOS PLOKŠTELĖS!

Bendruomenės choras platina naujai įdainuotas plokšteles:

- 1) «Jūreivių Maršas» ir «Baltos Gėlės»,
- 2) «Svajonės» — Tango ir «Polka»
- 3) «Malda už Tėvynę» ir «Kur Bėga Šešupė».

Turime ir seniau įdainuotų plokštelių. Plokštelių galima gauti pas visus mūsų choristus pas choro pirmininką Kaz. Ausenką (V. Zelina, Rua Rio Feio 2). nariams remėjams pas Petrą Šimonį (V. Zelina, Rua Venda Nova 46) ir mieste pas Juozą Karpavičių — siuvykloje, Avenida São João, prieš Paštą.

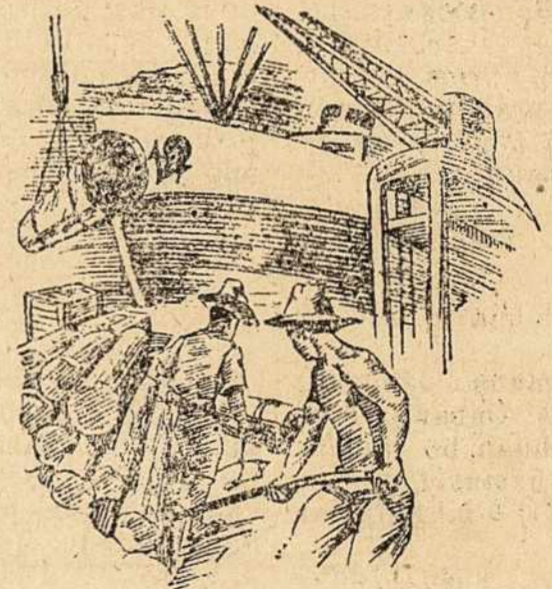
Choro Valdyba.

Lietuvių Menininkų Klubas 1953 m. vasario 7 d. 20 val. Sociedade Paulista de Ginastica salėje, rua Couto Magalhães 280, ruošia

VAKARA

Meninėje programoje dalyvaus kolonijos solistai: baletui vadovaus Valst. Teatro balerina Rūta Bagdonaitė ir t. t. Po programos šokiai ligi 4 val. ryto, grojant puikiam orkestrui

Pakvietimus bei numerius staliukams galima įsigyti «Mūsų Lietuvos» Redakcijoje, pas J. Karpavičių, Av. São João, 233, K. Ambrzevičių, M. Vinkšnaitienę, K. Pažeraite, Stankevičius ir Vyto restorane.

Madeiras do Brasil

PERES & PRANAS LTDA.

Importação — Exportação

Raštinė: - Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110
Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265

Em Minas Gerais:

Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71
Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros
Amadeu Cesar Machado - Nanuque, Minas

Metalo Išdirbinių «Industria Strazdas»

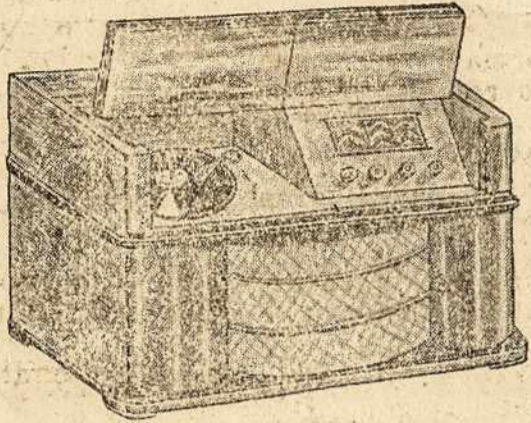
atlieka įvairius geležies bei metalo išdirbinius, kaip šaltkalvystės, galvanizavimo ugnimi, liejimas, varžtų bei kablių dokalkoms eternitui ir brazilitui.

Fabrikas: Rua Feliciano Bicudo, 28 - Skersgatvis iš Rua Ibitirama V. Prudente.

Raštinė: Rua do Carmo, 138 - 3.º S/306 - Fone 33-3865
São Paulo

Sprindys & Cia

PARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITROLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip niekur kitur, prieinamiausiomis kainomis. Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui

Industria e Comercio de Calçados

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719 -- São Paulo

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSŲ LIETUVA»

Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai

Naturalizacija, inventoriaus surašymas, išieškojimas skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvartymas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

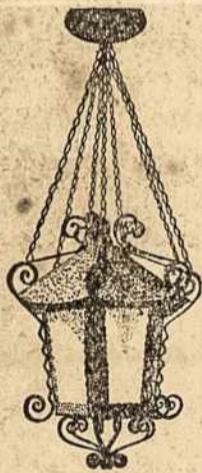
Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val. ir nuo 16,30 iki 19 val.

Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3.º — salas 306 - 310 (Senoji rua do Carmo ir kampas P.ça Clóvis Bevilacqua) São Paulo

MEKANIKOS DIRBTUVE

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai, vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms, langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės durys ir vartai, banguotos skardos durys pagal matą.

Gaminami žibintuvai įvairiausių tipų. Daromi įvairių dydžių gražtai žemei gręžti. Pardavimas grynais ir išsimokėtinai.

JONAS VARNAUSKAS & FILHOS

Telefonas (recados) 3-0710

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina Avenida Zelina N.º 714 — (fundos) Caixa Postal 4118 — São Paulo

JARDIM RIVIÉRA

Santo Amaro apylinkėje - nustabaus grožio gamta sveikas klimatas, tik už 18 km. nuo Praça da Sé, geras kelias, tarp dviejų ežerų. Puiki droga dabar įsigyti žemės sklypą su mažu įnešimu ir ilgalaikiu išsimokėjimu — 100 mėnesių

Reikalingų informacijų gauti tik pas vienintėlį įgaliotinį šias žemes pardavinėti mūsų tautietį Kazį Kmiliauski, rua Benjamin Constante 23, 1-o andar sala 6. Fone: 34-5914. Šiokiadieniais iki 17 val. Sekamdieniais ir šventėmis 8-9 val. ryto.

Suinteresuotus nuveža ir parveža. Iš Santo Amaro eina autobu. sai Jardim Riviéra. Iš Socorro galima nuplaukti laiveliais.

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai.

Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

JORGE MATELIONIS

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526
Fone 35-3260

Rua São Caetano, 510
São Paulo

Atelier de Modas
ALEKSANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 275 — 7 AND. — SALA 73
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studioja "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidintiems tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimai aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUS VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835 Caixa Postal 3967
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 S Ã O P A U L O

Cietubiai BRAZILIJOSJE

A. A. provizorius Mykolas Zukas

Šių metų sausio 13 d. nuo kraujo spaudimo staiga mirė Bertiogos vaistininkas provizorius Mykolas Zukas.

Velionis gime 1888 m. lapkričio 28 d. Šiauliuose. Farmacijos mokslus baigė 1913 m. Odesoje su provizoriaus laipsniu. Po karo jis iškūrė Letuvoje kaip vaistininkas, o 1927 m. atvyko su šeima Brazilijon. Čia kurį laiką São Paulo mieste dirbo vaistinėje, o vėliau įsigijo Bertiogoje nuosavą vaistinę, kurioje dirbo ligi mirties.

Prov. Zukas dar Rusijoje dirbo liet. draugijoj «Rūta» ir kitose organizacijose. Jo žmo na akašerė Aldona Zukienė, Odesoje, ne tik dirbo organizacijose, bet ir mokė lietuvių kalbos, o Lietuvoje aktyviai dalyvavo labdarinėse draugijose. Atvykę Brazilijon, Zukai visą laiką remė lietuvišką spaudą ir veiklą. A. A. prov. Zukas buvo nuoširdus «Mūsų Lietuvos» bičiulis. Našlė ponia Zukienė kurį laiką buvo São Paulo lietuvių skaučių vadė.

Velionis buvo nepaprastai nuoširdus ir kulturingas žmogus, geras vyras žmonai ir tėvas draugas savo vaikams. Jis buvo visų mylimas. Tai pū rodo gausus skaičius draugų ir kaimynų, palydėjusių jį į Quarta Parada kapus. Laidotu vėse dalyvavo ir Lietuvos Konsulas p. Aleksandras Polišaitis su Ponia

Skaudu lietuvių kolonijai, palydėjus amžinatvėn taurų lietuvi, bet dar skaudžiau liku siai našlei ir vaikams, kuriuos jis taip gražiai išmokino, bū tent, dukteriai Danutei, ištekę jusiai už Juozo Szor, jis davė galimybę baigti komercijos mokslus; sūnui Algiiui studijuoti mediciną, kuris šiais metais jau gaus gydytojo diplomą; dukteriai Elizai Gražinai lan kyti koledžą ir jauniams sūnui Sergijui Mykolui jis įkvėpė norą pasekti tėvo pėdomis — studijuoti farmaciją, kuris, baigęs mokslus, perims tėvo vaistinę.

A. A. Mykolas Zukas gražiai atliko savo pareigą Tėvynei, Šeimai ir svetingai Brazilijos žemei.

— Praeitų metų gruodžio 19 d., Lietuvių Sąjungos Brazilijoje nutarimū patvirtinti Sąjungos nariais šie asmenys: Adelė Zarkauskienė, Eugenija Kubiliūnienė, Bronius Kaminkas, Ona Paskevičaitė, Ona Zagorskaitė, Albina Ambrzevičienė, Artur-Gustav Hermanas, Vincentas Novickis ir Jonas Juškevičius.

Pr. m. gruodžio 3 d. posėdyje Liet. Sąjungos Brazilijoje Valdyba patvirtino Sąjungos įstatų pakeitimą.

Š. m. sausio 16 d. įvyko naujai išrinktos Lietuvių Sąjungos Brazilijoje valdybos pareigų iš senos valdybos perėmimas.

Padėka

Lietuvių Sąjungos Brazilijoje Valdyba reiškia nuoširdžią padėką V. Anastazijos Dr. J. Basanavičius vardo lietuvių MRB-lio scenos mėgėjams ir jų vadovui mok. Stasiui Kubiliūnui už komedijos «Ponas Dauganoris» š. m. I. 10 pastatymą Mokoje. O taipogi Valdyba labai dėkinga šioms ponoms, dirbusioms bufete: Leokadijai Vancevičienei, Marijai Jakiūnienei, Marijai Bumblienei, Marijai Katafai, Onai Stankevičienei ir visiems kuo nors prisidėjusiems prie vakaro rengimo ar pagerbusiems vakarą savo atsilankymu.

L.S.B. Valdyba.

PAIEŠKO

Emilija Paškevičiūtė - Gri galiūnienė savo pusbroliu Juozo ir Antano Trilikausku, kurie pirmiau gyveno São Paulo mieste. Ieškomieji, ar apie juos žinantieji prašomi pranešti «Mūsų Lietuvai».

— Vasario 16 minėjimo reikalui buvo sausio mėn. 23 d. 8 val. vakaro šaukiamas Vila Zelinoje pasitarimas. Pasitarime dalyvavo p. Al. Polišaitis, Lietuvos konsulas São Pauly ir organizacijų pirmininkai.

Minėjimui vieta yra numatyta salezičių (Coração de Jesus) salė, to pat vietoj, kur buvo praėjusiais metais. Smulkesnė programa bus paskelbta sekančiame «M. L.» nr.

— Ši sekmadienį, 3 val. po pietų Vila Zelinos bažnyčioj bus sesėlių iškilnės. Kandidatėms bus įteikti vienuolių abitai.

SVEČIAS IŠ KOLUMBIJOS

Praėjusią savaitę São Pauly lankėsi p. Ant. Paukštys, gyvenantis Kolumbijos sostinėj, Bogotā mieste. Buvo apsisistojęs pas savo prietelių Al. Ambrozaitį.

Ant. Paukštys yra mokytojas, žurnalistas, dainininkas. Prieš karą mokytojavo Kaune «Aušros» gimnazijoje. Ta proga svečias aplankė «M.L.», pasirašė kelionės išpūdžius iš savo kelionės po P. Ameriką, kuriuos talpina šiam «M.L.» numeryje, praėjusį sekma dienį savo stipriu ir išlavintu baritonu, sumos metu pagiedojo tris giesmes. Svečias pasižadėjo dažniau parašyti «M.L.» apie Kolumbijos lietuvių gyvenimą.

— Kuriam laikui Vila Zelinoje apsisistojęs prof. kan. Z. Ignatavičius.

MIRĖ

Sausio m. 13 d. Vila Zelinoj mirė Julija Blekaitienė - Augulytė.

Sausio m. 19 d. vaikų paraližiaus liga mirė Zigmas Lapinskas, 29 m. amžiaus.

Sausio mėn. 21 d. Vila Zelinoje staigiai mirė Rozalija Vilčinskienė 64 m. amžiaus

— Sausio mėn. 17 d. buvo šaunios Prago Vaidiūno ir Eugenės Baltrūnaitės vestuvės. Vaisėse dalyvavo virš 200 kvietusių svečių.

DAR VIENAS KAPAS

Sausio m. 18 d. Rio de Janeiro priemiesty Duque de Caxias, atsiskyrė šiuo pasauliu Jonas Ušeckas, 75 m. amžiaus, kilęs iš Rokiškio apskr. Panemunio kaimo. Brazilijon velionis su šeima atvyko 1927 m. Paliko nuliūdusią žmoną Salomėją ir vaikus: Valentina, Kaziuoną, Elena ir Vanda.

Į laidotuves buvo daug lietuvių atvykusių iš Rio de Janeiro ir visi pažįstami caxiečiai.

Religines apeigas atliko kun. T. Jakubauskas.

DĖKOJA

Visiems mūsų giminėms bei pažįstamiems, taip ir kun. T. Jakubauskui, dalyvavusiems laidotuvėse bei pareiškusiems mums nuoširdžios užuojautos skausmo valandoje, mūsų brangiam šeimoms nariui, vyrui ir tėvui - Jonui Ušeckui mirus, nuoširdžiai dėkojame.

Ušeckų Šeima

Steponui ir Janutei Steikūnams dėl jų tėvelio -
uošvio mirties reiškia gilios užuojautos

Rio Liet. Kat. Bendruomenė

Mieliems Onai ir Antanui Strimaičiams, sidabrinės vestuvės švenčiant, linkime geriausios sėkmės ir laimingai sulaukti dar auksinių vestuvių ir jas švęsti savoje Tėvynėje! Kartu G. Ant. Strimaičiui gražios 50 m. amžiaus sukakties proga linkime dar tiek laimingų metų!

Rio L. K. Bendruomenė.

— Sausio mėn. 10 d. mirė inž. archit. R. Steikūnas, palikdamas du liūdinčius sūnus: Steponą ir Algirdą. Velionį palydėjo būrys tautiečių ir palaidojo Cajū kapuose.

— Sausio mėn. 18 d. Rio Liet. Kat. Bendruomenė su Sga «Dainava» suruošė iškilą pikniką į Niteroi, pajūrin.

— Sausio m. 24 d. p. p. Ona ir Antanas Strimaičiai gyvenantieji Rio de Janeiro, Penha, švenčia sidabrinės vestuvės ir kartu Antanas Strimaičis 50 metų amžiaus sukaktį.

— Prekybininkas Pr. Zieziš prekybos reikalais yra išvykęs į Baia miškus.

— Praėjusį sekmadienį Liet.

Kat. Bendruomenės choras rinko naują valdybą, kurion išrinkti: Kazys Auseka, Petras Šimonis, Aleksandras Boguslauskas, Jonas Valavičius ir Juozas Gaigalas. Revizijos komisijon: Juozą Karpavičių Kostas Amilevičių. Kai ką iš kelionės išpūdžių choristams papasakojo svečias A. Paukštis. Choras yra išsivystęs į nemažą organizaciją. Choristų yra virš 50. Choro rėmėjų irgi yra nemažiau šimto. L. K. Bendruomenės choras rūpinasi ir jaunučių chorą.

PARDUODAMAS SKLYPAS Vila Zelinoj Rua 12. 80 met. nuo Praça São José.

Smulkesnių informacijų rua Rodovalho da Fonseca, 172, Autobusu iš Praça Clovis Bevelaque Alto do Pary nr. 130 via Bresser.

IRMAOS ESCRITORIO VILA ZELINA

BAUZYS

Registrado no C.R.C. sob o n.º 551

AVENIDA ZELINA, 749 — VILA ZELINA — S. PAULO

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contratos na Junta Comercial
Distritos na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinską Ltda.

BALDŲ SANDĖLĪ.
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C — VILA ALPINA

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
ISSIMOKĖJIMU!

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos